

ЗА МАКЕДОНСКО-ГРЧКИОТ СПОР

ГРЧКАТА ХИСТЕРИЈА ИМ ОДИ

Грчко-македонскиот спор за името добива нови димензии. Пред 12 години, кога беше потпишана Привремената спогодба меѓу Скопје и Атина, двете страни пројавуваа интерес за решавање на вештачки наметнатиот проблем и се бараа модалитети за донесување компромисно решение. Денес, додека Македонија се однесува ноншалантно и со доза на незаинтересираност за случајот, Грција покажува високо ниво на хистеричност, која полека преминува во национално лудило. Ова веројатно се должи на зацврстувањето на позицијата на нашата земја пред меѓународната заедница и истовременото слабеење на грчките лоби кругови, кои по секоја цена сакаат да асимилираат и да обезимнат еден цел народ. Хистеричноста, која ги опседна и владејачките и опозиционите структури кај јужниот сосед, им оди на рака на македонските заложби, со истрајност и трпение да се дочека финалето, во кое Атина веројатно ќе губи со неколку поени разлика.



МАПА НА ГРЦИЈА ОД V ВЕК ПРЕД НАШАТА ЕРА

НИТУ ИСТОРИЈАТ

тоци. Тие даваа одговор на прашањето: зошто Македонија треба и има право да се вика Македонија!? Сите големи сили знаат што направи Грција за време на Балканските војни, сите центри на моќ знаат како и колку Атина ги почитува слободите и правата, не само на Македонците, туку и на останатите национални заедници кои живеат во таа земја, знае пацифистичката јавност што направи грчката власт во 1948 година, кога го протера македонското население од Егејскиот дел на Македонија. Зачудува само фактот како една недемократска земја, која ги газии основните постулати зацртани во Повелбата на ООН, станала членка и на НАТО и на ЕУ. Или во тоа време не биле битни критериумите кои денес се бараат од нас или, пак, т.н. меѓународна заедница води политика на

двојни аршини, која нам ни е многу добро позната.

ЗА АВЕРЗИЈАТА И ЗА ИРЕДЕНТИЗМОТ НА СОСЕДИТЕ

Она што сега е сигурно е тоа дека светот има поинакви погледи за македонските позиции. Ако до пред некоја година странските дипломати во нас гледаа со недоверба, денес увидоа дека без стабилна и просперитетна Македонија нема стабилен Балкан. Од друга страна, пак, не може ние да бидеме тие кои постојано ќе правиме отстапки за сè и сешто. Да ги задоволиме грчките апетити со менување на знамето и на



Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Спорот со името е една од ретките работи во македонската политика, која ја тераме со сигурност кон крајот, а да не биде погубна за нашите интереси. Со приемот во Обединетите нации под референцата ФИРОМ како да се стави крај на нашите надежи дека можеме да издејствуваме решение во наша полза. Но, како одминуваше времето, така светот ја осознаваше ненаметливата пропаганда, која секогаш кога се презентираше, изобилуваше со факти, аргументи и веродостојни пода-

НА РАКА НА МАКЕДОНСКИТЕ ЛОБИСТИ

ГРЦИТЕ ИМААТ ПОТЕКЛО ОД СУБСАХАРСКА АФРИКА

Некои истражувања покажуваат дека Македонците се во сродство со одредени медитерански народи, но не покажуваат никаква блиска врска со Грците. Во согласност со тие видувања егзистира теоријата дека Македонците се едни од повеќето антички народи, кои живееле на Балканот, далеку порано пред доаѓањето на Грците. За разлика од Македонците, Грците генетички се поврзани со субсахарските народи. Имено, причината зошто не се откриени генетички врски на Грците со останатите медитерански народи, лежи во фактот што тие имаат поблиски точки со етничките групи, кои денес живеат во Етиопија, Судан и во Западна Африка (Буркина Фасо, на пример). Значи, според ваквите истражувања денешните Грци се хипотетичка мешавина со народите од субсахарска Африка. Потеклото на етничките групи од Западна Африка е етиопско. Станува збор за племињата Фулани и Римаibe и Моси, полуномадски ловци. Тие мигрирале од овој дел на Африка на север, при што во средбите со античките Грци генетички се поврзале. Се претпоставува дека мешањето на Грците со африканските народи се случило на егејските острови и во околината на Атина. Според сознанијата, времето кога тоа се случило било по пропаѓањето на египетската династија Негроид. Затоа античките Грци верувале дека нивната култура и религија се дојдени од Египет.

Грчкиот претставник во ОН, Јанис Маврикус, врач протестна нота до Генералното собрание во Њујорк, во која се изразува негодувањето за последниот "инцидент", кога претседавачот со Собранието, Срѓан Керим, го најави Бранко Црвенковски како претседател на Република Македонија. Потегот на Керим е квалификуван како повреда на Резолуцијата на Советот за безбедност, бидејќи светската организација прифатила да се користи името ПЈР Македонија. Грчкиот дипломат заборава дека неговата земја ги прекрши целата Повелба на Обединетите нации и Универзалната декларација за правата на човекот, каде јасно стои правото на една земја и на еден народ да се нарекува така како што се чувствува со векови наназад.

А НЕ Ѐ ПОМАГА НА ГРЦИЈА!

името во Обединетите нации, да ѝ попуштиме на Србија во поглед на одбележувањето на границата која се направи на наша штета, да ги издигнуваме правата на едно просечно малцинство над нивото пропишано со меѓународните закони... Тоа се само дел од компромисите кои македонската држава ги направила, иако се косат со секој меѓународен правен акт. Доста беше. Редот е соседните земји, кои секогаш покажувале аверзија кон Македонија и кон Македонецот, да го направат својот чекор од компромисот. Грција да ја прифати реалноста дека името Македонија е македонско, а не грчко... да признае дека во 1912 година извршила асимилација и окупација врз Егејскиот дел од Македонија, кој ниту национално, ниту географски не ѝ припаѓа. Србија да ја

прифати реалноста и конечно да се ослободи од верскиот иредентизам, кој го прикажува со децении наназад во однос на тоа дека Македонската црква нема автокефален статус. Со самиот факт што денес СПЦ нема ниту 1 отсто влијание врз црквоното општење во земјава е доволен знак дека секое инаетење ќе има негативни последици токму по неа. Бугарија да ја прифати реалноста и да ја отфрли фашистичката политика, од која веројатно сè уште до крај не се ослободила, уште од крајот на Втората светска војна... да престане да измислува небулзи за непостоење на македонскиот народ и подобро би било да се зафати со откривањето на сопствените бугарски корени, кои имаат сомнително толкување. За Албанија и за Албанците нема потреба во овој контекст ништо да

се спомнува. Тие отсекогаш биле надвор од српско-грчко-бугарските констелации во поглед на македонското прашање и, како издвоена целина воделе сопствена, исто така, иредентистичка политика, која најмногу е изразена во последните 20 години.

ШАНСИ ЗА НОВА РЕЗОЛУЦИЈА ВО ООН

Зачестуваат најавите на домашните експерти дека, по признавањето на нашето уставно име од страна на Канада, ќе следува уште еден бран признавање. Станува збор за најмалку пет земји-членки на ООН од Азија, Африка и Јужна Америка. Со тоа бројот на државите кои ќе го имаат признато името на Ма-

ЗА МАКЕДОНСКО-ГРЧКИОТ СПОР



"Спорот за името не е наш, туку грчки проблем. Се прави грешка кога се вели дека Македонија во ОН е примена под референцата ФИРОМ. Тоа не е точно. Станува збор за привремено име, а поимот референца воопшто не стои во Резолуцијата. Во ОН не постои ниту зборот ФИРОМ, туку Поранешна Југословенска Република Македонија. Тој збор го измислија Грците, бидејќи не сакаат да го слушаат зборот Македонија. Претставниците на Обединетите нации ми велеа дека цела работа се заврши во наша полза и дека со текот на времето, држава по држава, сите ќе нè признаат под уставното име".

Иван Тошевски, поранешен преговарач за името

кедонија ќе достигне две третини од вкупниот број земји во светот. Веќе тогаш може да се покрене нова иницијатива од наша страна, но уште подобро од некоја пријателска земја, за преразгледување на Резолуцијата со која бевме примени во светската организација под привременото име - Поранешна Југословенска Република Македонија. Процесот може да почне во Советот за безбедност, каде три од пет постојани членки нè имаат признато како Република Македонија. Советот може да даде иницијатива Генералното собрание да се произнесе по предлогот членството на Македонија во ООН да продолжи



МАПА НА ГРЦИЈА ОД II ВЕК ПРЕД НАШАТА ЕРА



ЈАЗИЧНА МАПА НА Т.Н. ПАЛЕОБАЛКАНСКИ ЈАЗИЦИ

Македонскиот јазик бил засебен уште пред III век пр.н.е. кога бил подложен на грчка асимилација. Хелените го оквалификувале како полуварварски јазик, бидејќи сметале дека и Македонците се варвари. Инаку, двата јазика од тоа време се разликувале најмногу по фонетиката.

И покрај тоа што Србија, односно СР Југославија, ја призна Македонија под нејзиното уставно име, со одлука на власта на Слободан Милошевиќ, сепак и денес огромен дел од Србите повеќе им се наклонети на грчките позиции за името, отколку на македонските. За северниот сосед сè уште Македонците се Срби со говорна мана, сè уште Грците ги поистоветуваат како жртва во спорот за името, а Македонците се тие што крадат. Во прилог на тоа сведочат илјадниците размислувања на српските граѓани, дадени на форумите посветени на македонско-грчкиот спор.

Издвојуваме еден од нив: "Денешните Македонци немаат никаква врска со Македонија од времето на Александар. Тие се неук народ, кој некој постојано го лаже. Уште пожално е тоа што Македонците ги поистоветуваат со Бугарите, а нивниот јазик со бугарскиот. Сите знаат дека Македонците зборуваат старосрпски јазик. Што се однесува до аеродромот тој треба да се вика 'Душан Силни', чие име треба да го носи и т.н. Камен мост во Скопје".



ПОСЛЕДНАТА НАДЕЖ ЗА ГРЦИТЕ

На 1 ноември, во Њујорк, најверојатно ќе почне последната рунда преговори меѓу Македонија и Грција за спорот со името. Додека Атина засилено се подготвува за нив, Скопје не придава некое големо значење. Македонската страна, по којзнае кој пат, ќе ја повтори формулата за двојно име - Република Македонија за светот и уште едно билатерално име со Грција. Се очекува од клучно значење да биде ставот на САД по тоа прашање. Но, и тука не би требало да им се дава голема надеж на Грците, пред сè, затоа што Вашингтон ја призна Македонија под уставното име. Навестувањата дека Американците би можеле да ретерираат во позициите би претставувал нов момент во распоредот на силите. Но, истовремено тоа би била лоша и несериозна надворешна политика на нашиот најголем сојузник. Сега-засега тоа е само пропагандна најава. Притисоците од Атина со нови предлози за името и замрзувањето на 70 милиони евра грчка помош за патиштата во земјава, не треба да бидат сигнал за паника во нашите редови. Македонија треба да продолжи да биде недисциплинирана во однос на Грција. Нервозата и хистеријата нека остане кај нив, а оншалантноста и трпеливата препотентност кај нас.

под нејзиното уставно име. Во една таква околност, постојат огромни шанси Генералното собрание да изгласа нова резолуција, која ќе го замени привременото име ПЈР Македонија со нашето уставно име Република Македонија. Тоа ќе биде последната епизода од фијаското кое ќе го доживее Грција пред меѓународната заедница.

ГРЦИЈА ГИ ПЛАШИ САМО ВРАПЦИТЕ

Дека позицијата на Македонија е многу посилна од онаа на Грција е свесна и политичката елита во Атина. Постојаното повикнување, барем на минимална отстапка од македонска страна, е знак на немоќ и апел за избегнување на срамот кој ѝ го приредуваме на грчката дипломатија. Неодамна Бакојани изјави дека се плаши од исходот за преговорите, пред сè, поради новонастанатата ситуација во и околу Косово. Користењето на евентуалното вето на Атина при влезот на Македонија во НАТО ќе значи катастрофален гест на грчката надворешна политика, поради фактот што со тој чекор уште толку би ја отежнала состојбата во регионот, која и онака е искomплицирана со нерешеното косовско прашање. Во една таква околност огромен би бил притисокот на Брисел и на Вашингтон врз Атина. За тоа се свесни Бакојани и нејзиниот претставен Караманлис. Оттука заканите за вето, при приемот на Македонија во НАТО, се само чукање празна слама. Од тоа нема да има ништо. Станува збор само за плашење врапци кои го јадат грозјето в поле.